

Film o pradědečkovi Karlu Pfeifferovi, 1936

Létání bez letenky

Tak já nazývám svůj nejoblíbenější sport - skoky na lyžích. Bylo mi asi 10-12 let, když se mi dostala do ruky knížka z antikvariátu "Stopy lyží brázdí svět". Ta knížka se mi tak líbila, že jsem si umínil stát se skokanem na lyžích, i když jsem žádné lyže neměl ani jsem neuměl lyžovat. Bydlel jsem v Novém Městě nad Metují a neznal nikoho, kdo by se tomuto sportu věnoval, ale šel jsem za svým cílem tak dlouho, až se mi podařilo sehnat opotřebené lyže a bagančata. Na stráni pod Klosovou vyhlídkou jsem si postavil ze sněhu malý můstek a na něm skákal kolem šesti metrů. Jednou jsem tam přišel a hned poznal, že je můstek přebudovaný a na něm stopy opravdických skokanských lyží. Na upraveném můstku se už dalo skákat až deset metrů.

Kousek vedle bydlel akademický malíř pan Kábrt, kderý byl kdysi opravdovým skokanem. Seznámil jsem se s ním a on mě mnohému naučil a občas jsme spolu jeli na závody do Malých Svatoňovic.

Později jsem začal jezdit trénovat a závodit do Machova, kde bylo tehdy kluků jako já plno a vzájemně jsme si předávali zkušenosti. Od kamarádů jsem se dozvídal, kde jsou jaké můstky a závody, takže jsem pak jezdil i do Špindlerova Mlýna, na Zvičinu a všude, kde se dalo. Postupně jsem se seznámil i se známými skokany, Jiřím Raškou (olympijský vítěz z roku 1968), Karlem Kodejškou (mistr světa z roku 1975) a dalšími. Společně se dosud scházíme (již bez zemřelého Jiřího Rašky), a já jsem pro naši skupinu vymyslel název Remsa Boys, podle Zdeňka Remsy, trenéra Jiřího Rašky - a vytvořil jsem nám i odznaky, které kluci posílají do celého světa.....